

забраняватъ на църковните клирици да носятъ дълги коси, но този обичай така се е вкоренилъ, че църковните клирици и до настояще време въ православната църква носятъ дълги коси: така напр. Св. Отци на VI Вселенски съборъ въ 42 правило казватъ: „О именуемихъ пустинникахъ, каторие въ чернихъ одеждахъ и одращеними власами, обходятъ гради, обращаются посреди мирскихъ мужей и женъ, обеславяятъ обѣтъ свой, определяемъ аще возхотятъ, пострикиши власи прияти образъ прочихъ монашествующихъ, то опрѣделяти ихъ въ манастиръ, и причисляти къ братямъ. Аще же не покажеляютъ сего, то совсемъ изгоняти ихъ изъ градовъ, и жити ихъ въ пустиняхъ отъ коихъ и именуваніе себѣ составили.“ (VI Вселенски съборъ, 42 правило). Както виждаме отъ приведеното 42 правило на VI Вселенски съборъ, освенъ че бѣлото духовенство не е носило дълги коси, но и монашествуващите не сѫ носили дълги коси въ старо време.

Така сѫщо е една непоносима тяжесть за православните християни запрещаването на четвъртия бракъ. Единъ православенъ християнинъ, който е ималъ нещастието да овдовѣе подиръ третия си бракъ и остане съ малолѣтни дѣца, се намира въ едно много трудно семеено положение. Църквата, като истинска чадолюбива майка, като има предвидъ съвременното религиозно настроение на православните християни, за да може да запази чистите нрави на своите духовни чада православни християни, които иматъ нещастието да овдовѣятъ подиръ третия си бракъ до 50 годишната си възрастъ, трѣбва да направи Св. църква слизхождение, като истинска чадолюбива майка, да имъ се разреши безпрепятствено да встѫпватъ въ четвърти законенъ бракъ.

Относително възникналия въпросъ въ църковния животъ на православната църква за второбрачието на овдовѣлите мирски свещеници, който въпросъ силно вълнува православното общество, вишата църковна епископска власть, за да се прекрати това ненормално явление въ църковния животъ на православната църква, трѣбва епископите строго да изпълняватъ църковните канони, които не допускатъ да се рѣжко-полагатъ за свещеници лица, които нѣматъ иавършени тридесетъ годишна възрастъ. Като иматъ предвидъ епархиалните епископи и религиозното настроение на съвременното общество, то тѣ сѫ длѣжни да увеличатъ възрастта на кандидатите за